

1970 மார்ச் 24]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

குறித்து விவாதிக்க, “நிதிக் கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவள துறை—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,98,21,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. ஒ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் : “நிதிக் கோரிக்கை எண். 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,43,59,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move the cut motion standing in my name namely—

“That the allotment of Rs. 1,43,59,700 under Demand No. 44—Capital Outlay on Forest—be reduced by Rs. 100.”

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணி ஏரிகள் உள்ளட்சி மன்ற ஏரிக்கரைகளில் பலன் தரும் மரங்களைப் பயிர் செய்ய ஏற்பாடு செய்வது குறித்து விவாதிக்க,

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,43,59,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, அரசுக்கு வருமானத்தை அளிக்கும் சந்தன மர உற்பத்தியை அதிகப் படுத்தவும் நோய் பரவாமல் தடுத்து அதற்கான தீவிர ஏற்பாடுகள் செய்வதையும் பற்றி விவாதிக்க:—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,43,59,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கோவில்பட்டி தாலுக்கா வைப்பாற்றின் இருகரை ஓரப்பகுதிகளிலும் வேம்பர்—குரங்குடி சேரிப்பகுதிகளிலும் புதிய காடுகள் உருவாக்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 44—காட்டு வளமூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,43,59,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாண்புமிகு உறுப்பினரும் ஐந்து நிமிஷத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ளாமல் பேச வேண்டும்.

[1970 மார்ச் 24]

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Hon. Speaker, Sir, I wish to say a few words on Demand No. 35 relating to the Forest Department. Art is great and life is very short. Similarly the subject of forest is very vast and interesting, but the time at my disposal is very short. Though I will not be able to do any justice to the subject, yet I wish to say a few words on the Forest Demand.

As is stated in the note given to us, the forest area in our State is very very less. It is not even one-third of the Land area; it is only seventeen per cent of the land area. There is one difficulty. To a large extent, our State is not in the south-west monsoon area and does not have the benefits of that monsoon rain. Our forests are situated in dry lands or dry tracts. Therefore the need for improving the forests is very great. In spite of this handicap, our Forest Department with the help of the Government has been able to do a lot of improvement. It has been able to earn a revenue of Rs. 337 lakhs in 1968-69, which is only a little less than double the sum of the present Demand, namely Rs. 1,98,21,100.

Forests are important. The prosperity or the poverty of a country depends mostly upon the poverty or prosperity of its forests. The economy of a country, the agriculture of a country, the food position of a country, the beauty of a country—everything depend upon the forests. Therefore a great responsibility for the development of forests devolves not only on the Government and the Department but also on every man in the country.

In the forests in our country we have got more deciduous trees, and the number of coniferous or evergreen trees are very very small. We have to make a study of forests in foreign countries and try to introduce these trees in the forests of our country. Minor produce—tamarind, soapnut, grazing lands, fruit trees, wild animals—so many things come under the term 'Forests' and the Forest Department has to attend to these things. The amount that is given under this Demand is very, very meagre, compared to the plans and programmes prepared by the Department, and I wish that more funds will be allotted.

The forests in the Dharmapuri district, especially those in Hosur taluk, have unfortunately been completely forgotten. It is not mentioned. Somehow the officers or the Hon. Ministers forget the Dharmapuri district, because even now they seem to think that this is a part of Salem district. In Hosur taluk, the forest occupies one-third of the entire extent. There are about seven lakhs acres of land and the forest area is about two and a half lakhs of acres. With regard to the forests in Dharmapuri district, one of the District Collectors, who wrote the District Gazetteer during the last century, has said :

I doubt whether the same hand that created the Hosur taluk which is cool and beautiful also created Tiruchengode taluk where it is a very hot and the heat is scorching.

1970 மார்ச் 24] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

This clearly shows that where the forests are, the country becomes beautiful and the climate becomes cool. Therefore he was able to say so.

With regard to the forests in Denkanikottah area in Hosur taluk, they are good forests. Sometime back the lac industry was thriving there. About 30 or 35 years ago the Government encouraged the lac industry and even villagers there used to cultivate lac trees. The Government were getting a lot of income from that industry. But unfortunately gradually that was given up. Even now I have read in the Brochure circulated to this House that the Government have been able to secure some profit from lac in the State. But if the lac industry is improved, I think the Government will not only get a large profit but the people there also will get some work and income.

Next, with regard to sandalwood, Hosur taluk is the best place for the cultivation of sandalwood. I think sandalwood trees are there since one and a half centuries ago. We can improve the sandalwood trees and also arrange for the extraction of sandalwood oil. In this connection, I wish to point out that the people in the Kuppam taluk in the Chittoor district of Andhra Pradesh come to the Hosur taluk and purchase sandalwood. They take the wood to their area, that is, Kuppam and then extract oil from sandalwood and get large profits. If the Government also can formulate a scheme and provide financial help, a sandalwood factory at Hosur can be established.

(At this stage Mr. Speaker sounded the gong)

* திரு. க. மு. கதிரவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ல் காட்டுவள நிர்வாகம் குறித்த முக்கிய கூறுகளும், 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான வேலைத்திட்டங்களும் குறித்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் பேசுவதற்கு அனுமதி கோருகிறேன். இந்தக் காட்டுவளத்தைப்பற்றி தேசியக் கொள்கை ஒன்றை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்திய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மொத்த நிலப்பரப்பில் 33 சதவீதம்தான் காடுகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அதிலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கேயுள்ள நிலப்பரப்பைக் கவனித்தால் ஏறத்தாழ 17 சதவிகிதம்தான் காடுகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அதிலும் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற காடுகள் பெரும்பாலும் வறண்ட காடுகளாவே காட்சியளிக்கின்றன. இந்தக் காரணத்தினாலேதான் மழை குறைந்து, உற்பத்தி குறைகிறது என்பது நமக்குக் கண்கூடாகத் தெரிகிறது.

நம் வீட்டுத் தேவைகளுக்காகவும், விறகுத் தேவைக்காகவும் பல மரங்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படுவதால் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பல்வேறு முறையில் மூலப்பொருள்களாகக் கொண்ட மரங்கள் தேவைப்படுவதால் மரங்கள் வெட்டப்பட்டு, காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. காடுகளைப் பேணி வளர்க்கும் முறையும், பாதுகாக்கும் முறையும் வெகுவாகக் குறைந்து வருகிற

[திரு. க. மு. கதிரவன்] [1970 மார்ச் 24]

காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். நம் கண்களின் முன்னாலேயே இயற்கைக் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருவதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். என்னுடைய தென்காசி தொகுதியிலே செங்கோட்டை பகுதியில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையைப் பார்த்தால், நாளுக்கு நாள் மலைக்காடுகள் அழிந்துகொண்டுவருவதைக் கண்கூடாகக் கண்டுகொண்டு வருகிறோம். இந்தக் காடுகள் அழிக்கப் படுவதனால் மழைவளம் குறைகிறது. மழைவளம் குறைவதால் மலையிலிருந்து ஓடிவரும் ஓடைகள் தண்ணீரின்றி வறண்டு காட்சி யளிக்கின்றன. தமிழக சர்க்காரும் வனத் துறையும் சேர்ந்து காடுகளைப் புதிது புதிதாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற அள வில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் ஆங்காங்கே தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டிலேயுள்ள மண்வளத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு அங்குல உயரத்திற்கு மண் வளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென் றால் அதற்கு பல்லாண்டுக் காலமாகும். ஆனால் ஒரு மணிநேரத்தில் பெய்த மழையினால் அந்த மண்வளம் ஒரு அங்குலம் அரிக்கப் பட்டு, மட்டம் கீழே கொண்டுவரப்படுகிறது. இப்படி மண்வளம் அழிந்துபோவதைத் தடுக்க வேண்டுமானால் அதற்குக் காடுகள் அதிகமாக வேண்டும். காடுகளினால்தான் இந்த மண்வளத்தை, மண் அரிப்பை தடுத்து நிறுத்த நாம் காடுகளைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். காடுகள் வளர்த்தல், வளம் குன்றாமல் காத்தல். பாது காப்பளித்தல், காடுகளை விவேகமுடன் பயன்படுத்தல் போன்ற வற்றை முடிவுரையிலே தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டி யிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

இந்த நவீன காலத்திலே நாம் மரங்களுக்குப் பதிலாக இரும் பையும், எஃகையும், சில இடங்களில் பிளாஸ்டிக்கையும் உபயோகப்படுத்துகிறோம். விறகுக்குப் பதிலாக நிலக்கரியையும், பெட்ரோலையும் பயன்படுத்துகிறோம். இன்றையதினம் விறகுப் பிரச்சினையும், மரத்தினுடைய பிரச்சினையும் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. நாம் காடுகளைத் தொடர்ந்து வளர்க்க வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் கூட, உடனடியாக அவைகளைத் வளர்த்துவிடக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. சாதாரணமாக நெற்பயிரை வளர்க்கவேண்டுமென்றாலும் 75 நாட்கள், 150 நாட்கள் என்று ஆகும்போது, ஒரு காட்டை வளர்க்க வேண்டுமென்றால் ஒருதலை முறையாகிலும் நாம் பாடுபட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் இயற்கை வனத்தை நாம் பெற்றாக முடியும். இந்த மானியக் கோரிக்கையில் வனத்துறையை விரிவாக்குகின்ற திட்டத்தை இரண்டு கூறுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒன்று விரைந்து வளரும் மரங்கள். இன்னொன்று நீண்டகாலம் வளரும் மரங்கள். நாம் விரைந்து பலன் தரும் மரங்கள், நீண்டகாலம் பலன் தரும் மரங்கள் என்ற வகையில் பிரித்து வனத்தை வளர்ப்பதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டும். தமிழக சர்க்கார் இந்தப் பணியில் முனைந் திருப்பது மேலும் மேலும் பாராட்டுதற்குரியது.

1970 மார்ச் 24]

(மணியடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப் பட்டார்.)

* திரு. பி. வேலுசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெட்டுத் தீர்மானத்தின்பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நிலப்பரப் பிலே 17 சதவிகிதத்தான் வன பூமியாக இருக்கிறது. அந்த 17 சத விகித பூமியிலும்கூட பல்வேறு பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றன. வனமானது மழை பெய்விக்கும் சந்தர்ப்பங்களையும் உண்டாக்கு கிறது. சாதாரணமாக இப்பொழுது குமரி கல்டிவேஷன் என்ற முறையில் வனத்தை அடுத்துள்ள பகுதிகளில் ஆங்காங்குள்ள மரங்களை வெட்டி, நிலத்தைச் சமப்படுத்தி, சிறு விவசாயம் ஆரம் பிக்கப்படுகிறது. நாற்பது, ஐம்பது வருஷங்களாக வளர்ந்துவந்த மரங்களையெல்லாம் வெட்டி விவசாயம் ஆரம்பிக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் சில தானியங்களையும், மரவள்ளிக்கிழங்கு போன்ற வற்றையும் பயிர் செய்கிறார்கள். நாட்கள் செல்லச் செல்ல அந்தப் பகுதிகளை வனப் பகுதியிலிருந்து பிரித்து சாதாரண பகுதியாக மாற்றிவிடுகிறார்கள். இப்படியாக நாளுக்குநாள் வனப்பகுதி குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இந்தக் காரணத்தினால் மழையும் தமிழகத்திலே குறைவாகப் பெய்யும் நிலைமை இருப்பதை நாம் அனைவரும் அறிந்து வருகிறோம்.

பல இடங்களிலே மூங்கில் காடுகள் எல்லாம் வெட்டப்படு கின்றன. சில இடங்களில் யூகலிப்டஸ் மரங்களை வைத்துப் பயிரிடுகிறார்கள். பயிரிடப்படுகிற மூங்கில்களையெல்லாம் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளுக்காக வெட்டுகிறார்கள். உதாரணமாக பள்ளிப் பாளையம் திருவாளர்கள் சேஷசாயி பேப்பர் மில்ஸுக்கு 55,383 டன் உலர்ந்த மூங்கில் விற்கப்பட்டிருக்கிறது. வறண்ட மூங்கில் களை வெட்டுகின்ற இடங்களிலே, இருக்கின்ற பச்சை மூங்கில்களை யெல்லாம் வெட்டி விடுகிறார்கள். இவ்விதமாக வனங்கள் அழிக்கப் பட்டு வருகின்றன. இதன் காரணமாகவே தமிழகத்தில் மழை அளவு குறைந்து வருகிறது. நாங்கள் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சுற்றுப் பயணத்திலே சென்றபோது, சில பகுதிகளில் யூகலிப்டஸ் மரங்களை வைத்திருப்பதைப் பார்த்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம், 'இந்த யூகலிப்டஸ் மரங்களை வைத்துப் பயிரிடுவதால் மழை குறைகிறது என்று பரவலான அபிப்பிராயம் இருக்கிறதே, ஆப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் இப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே என்று கேட்டோம். இந்த மரங்களை அதிகமாகப் பயிரிடுவதால்தான் மழையின் அளவு குறைந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த மரங்களைப் பயிரிடாமல் வேறு மரங்களைப் பயிரிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மழை அதிகமான அளவிலே பெய்வதற்கு வேண்டிய தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு அக்கறையுடன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு பி. வேலுசாமி] [1970 மார்ச் 24]

சிங்கோனுவைப் பொறுத்தவரையிலும் பயிரிடுகிற இடத்தை நேராகப் பார்த்தோம். சரியாகவும், நல்லமுறையிலும் நடப்பதைக் கண்டோம். அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்கள் பற்றாக்குறை என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் தெரிவித்தார்கள். சிங்கோனா, அது சம்பந்தப்பட்ட மருந்துப்பொருள்கள் நமக்கு வெளிநாட்டில் இருந்து அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தரக்கூடியவை. இங்கேயே அதிகம் உற்பத்தி செய்தோம் என்றால் நமது அரசுக்கு அதிக வருவாய் வரும். இப்போது வெளிநாடுகளில் இருந்து வருவதையும் குறைத்துக்கொண்டு நாம் அனுப்பலாம். ஆகவே அதிகமான இடம் ஒதுக்கி பயிரிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

முதுமலையில் வனவிலங்கு சாணாலயம் இருக்கிறது. அங்கே வெளிநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள். ஆனால் தங்குவதற்கு போதுமான விடுதிகள் இல்லை. அதிகமான விடுதிகளை அமைத்துக்கொடுத்தால் அது வனத்துறைக்கு ஒரு வருவாயை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும், போக்குவரத்து வசதிகளையும் செய்தால் அதிகம் பேர்கள் போகவும் வழியேற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வனங்களில் அதிகம் திருட்டுப் போகின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு காவல் படை ஒன்றை அமைக்கவும் குறிப்பு இருக்கிறது. அதை துரிதமாக அமைக்கவேண்டும், கொஞ்சம் அதிக எண்ணிக்கையிலும் போட்டு சரியான முறையில் பாதுகாக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு வனத்துறை மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காட்டுப்பகுதியை ஒட்டி விவசாயத்திற்கு லாயக்கான சமவெளியாக இருக்கின்ற வேளாண்மை செய்வதற்குத் தகுதியான நிலத்தை விவசாயத்தொழிலாளர்களுக்கு, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வாழ்வு அளிப்பதற்காக அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக, மதுரை மாவட்டம் வருஷ நாடு பகுதியில் பலகாலமாக விவசாயம் செய்து வருகிற நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு அந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு விடுவதாகத் தெரிகிறது. அவற்றைப் பட்டாவே செய்துகொடுத்தால் அவர்கள் நிலத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காடுகள் வளர்ப்பது என்ற தலைப்பில் கிராமக் காடுகளை வளர்க்க ஒரு திட்டம் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு லாயக்கு இல்லாதது, விறகுக் காடுகளை வளர்க்க, புல் காடுகளை வளர்க்கக் கூடிய 50 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் என்று

1970 மார்ச் 24]

[திரு சோ. அழகர்சாமி]

ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்கும், விறகு பஞ்சத்தைப் போக்கவும் பெரிதும் பயன்படும்.

அதற்கடுத்தபடியாக, 55,383 டன் மூங்கில் ரேஷசாயி காகிதம், அட்டை தயாரிப்பு நிறுவனத்திற்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி விற்கிறபோது குறைந்த விலையில் கொடுப்பதாக அறிகிறேன். இதுபோன்ற காட்டு மூங்கில்கள் ஏல் அடிப்படையில் அதிக லாபம் வரக்கூடிய முறையில் விற்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காடுகளில் இருந்து சாதாரண ஜனங்கள் தலைச்சுமையாக பட்ட விறகுகள் பொறுக்கி வருவது பழங்காலம் முதற்கொண்டே இருக்கிறது. தலைச்சுமை எடுத்து வருகிறவர்களை காட்டு இலாக்கா இப்போது கடுமையாகத் தடுத்து வருகிறார்கள். எப்போதும் போல அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேடந்தாங்களில் பறவைகள் சரணாலயம் இருக்கிறது. இதைப் போலவே வேதாரண்யம், கோடிக்கரை காட்டிலும் ஒரு பறவைச் சரணாலயம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தப் பகுதியிலும் வெளிநாடுகளில் இருந்து பல பறவைகள் வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதியிலும் ஒரு வனவிவங்கு—பறவை சரணாலயம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, வனத்துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

வனத்துறை நமக்கு அதிகமான வருமானம் தரக்கூடிய ஒரு துறையாக இருக்கிறது. காண்டிராக்டாக மாத்தைக் குறைந்த விலைக்கு கொடுக்காமல் ஏலத்தில் அதிக விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும், என்ன விலைக்கு கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் தெரிவிக்க வேண்டும்.

பெரிய கம்பெனிகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு இந்த மூலப்பொருள்களை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அந்த மூலப்பொருள்களைக்கொண்டு சிறுசிறு தொழில்களை அரசுத்துறையிலேயே நடத்தவேண்டும். அது அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்கக்கூடியதாக அமையும்.

மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள கண்டப்பநாயகனூர் ஐமீன் காடுகளை குத்தகைக்கு விடுவதாகத் தெரிகிறது. குத்தகைவிடத் தேவையில்லை. நாமே வனங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். வேளாண்மை செய்வதற்கு லாயக்கான இடங்களாக இருந்தால் நிலம் இல்லாத ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1970 மார்ச் 24]

அகதிகளுக்குப் புனர் வாழ்வளிக்க கூடலூரில் 12 எஸ்டேட் அமைக்க இருப்பது பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும். அந்தப் பகுதியில் பரம்பரை பரம்பரையாக உழைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பும் அதேநேரத்தில் பட்டாவும் அளிக்கவேண்டும்.

சந்தன மரங்கள் திருட்டுப்போவதுபற்றி முன்பே சட்டமன்றத்தில் பேசப்பட்டிருக்கிறது. பெரும் வருவாய் தரக்கூடிய இது போன்ற மரங்கள் திருட்டுப்போகாதிருக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கர்ப்பூர தைலங்கள் தயாரித்துக் கொடுப்பதற்கு பலபேர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அரசே அந்தத் தொழிலை நடத்த முடியும். தைலங்கள் வாசனைத் தைலங்கள் இவற்றை எல்லாம் அரசே தயாரித்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டும். இது அதிகமான செலாவணியைத் தேடித்தரக்கூடியது.

சாகுபடிக்கு லாயக்கான காட்டு நிலங்களை ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து தர வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களை ஒட்டியுள்ள இருபது ஏக்கரா, பத்து ஏக்கரா போன்ற நிலங்களை சாகுபடிக்கு லாயக்கற்றதை அந்த அந்த பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைத்தால் அவர்கள் விறகு மாங்கள், புல் காடுகள் உற்பத்தி செய்ய முடியும். மேய்ச்சல் தரையாகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். வனங்களுக்கும் அது பாதுகாப்பாக அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பி. ப.
1-00

சிங்கோத்துறை வருமானம் தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை இன்னும் அரசு தீவிரப்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே இரண்டொரு கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். வனத்துறையானது சீரிய முறையிலே நடக்கவேண்டுமானால் அதற்குப் போதிய பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். ஒரு நாட்டிலே மூன்றில் ஒரு பகுதி வனப் பகுதியாக இருக்கவேண்டும், அப்பொழுதுதான் அந்த நாட்டிலே வனம் மிகுதியாக இருக்கும் என்று இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கண்ணோட்டத்திலே பார்க்கிறபோது நம்முடைய வனத்துறை எவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவிலே இரண்டு மழையும் பெய்கிற காரணத்தினாலே அடர்த்தியான காடு இருக்கிறது. இந்தத் துறை நல்ல முறையிலே செயலாற்றுகிறதா என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதரணமாக, அங்கே ஒரு மலைப்பகுதி இருக்கிறது, பள்ளமும் என்று. அதிலே ஒரு தனியாருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லி 90 ஏக்கருக்கு வழங்குப் போட்டார்கள்.

1970 மார்ச் 24] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அப்படி 90 ஏக்கருக்கு வழக்கு போட்டவருக்கு 900 ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சப் கோர்டிலே இந்த கேஸ் நடந்தது. சப் கோர்டிலிருந்து அப்பீல் மூலம் வழக்கு ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனது. ஹைகோர்ட்டிலே ஃபைன்டிங்ஸ் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று கோரப்பட்டது. ஃபைன்டிங்ஸ் அனுப்பப்பட்டு இறுதியிலே ஹைகோர்ட்டு தள்ளுபடி செய்துவிட்டது என்று கேள்விப்படுகிறோம். அதிலே 90 ஏக்கருக்கு உரிமை கொண்டாடியவருக்கு 90 ஏக்கர் கொடுத்தால் போதும் என்று ரிக்கார்டுகள் எல்லாம் கொடுத்தார்கள். ஆனால் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பாகிவிட்டது, நிலைமை இப்போது என்ன என்பதை இலாகா பரிசீலனை செய்யவேண்டும். 90 ஏக்கரில் 50 லட்சம் மாங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக அரசாங்கத்திற்குரிய இந்த மாங்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் பாத்தியம் கொண்டாட்ட முடியாது. சட்டப்படி குடிவிலை விதிதாச்சாரம் கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்தவுடனே அவர்கள் அதற்கு வேலி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலி போடக்கூடாது இரும்பு வேலி போடக்கூடாது என்று இலாகாவிலிருந்து முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் தனிப்பட்டவர்களுடைய தீர்ப்புத்ததின் காரணமாக 90 ஏக்கர் கேட்டவருக்கு 900 ஏக்கர் கிடைக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதை எதிர்த்து அரசாங்கம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அப்பீல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 90 ஏக்கர் கேட்டவருக்கு 900 ஏக்கர் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். 90 ஏக்கர் வேண்டுமென்று மனுப்போட்டால் 900 ஏக்கர் எப்படிக் கொடுத்து இருப்பார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அந்த வழக்கிலே மாவட்ட நிதிபதி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாவட்ட நிதிபதி 90 ஏக்கர் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பவுண்டரிஸ் அடிப்படையிலே 900 ஏக்கர் என்று சொல்கிறார்கள்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லை கொடுத்திருக்கலாம் பவுண்டரிஸ் கொடுத்திருக்கலாம். இது நீண்டகாலமாக நடந்து வருகிறது, அதற்காக நாம் போராடினோம். அரசாங்கம் கொடுத்ததாக அவர்களுடைய பேச்சிலே தொனிக்கும். அரசாங்கத் தரப்பிலே தரப்பட்டால் அவர்கள் வாதாடலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அரசாங்கத் தரப்பிலே அப்பீல் கொடுக்கவேண்டும், உடனடியாக அப்பீல் கொடுக்கவேண்டும். 50 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும். எனவே, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இதைக் கூறுகிறேன். வனத் துறையிலே சரியான சர்வே ரிக்கார்ட்டில் கிடையாது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு நேரிடக்கூடிய

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1970 மார்ச் 24]

துரதிருஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சர்வே ரிக்கார்ட்ஸ் சரியான முறையிலே பராமரிக்கப்படாததன் காரணமாக. . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது எந்த ஆண்டு நடந்தது?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சமீபத்திலே நடந்த தீர்ப்பு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாவட்ட நீதிபதி கன்னியா குமரியிலே நடைபெற்ற வழக்கிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள், அது இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு நடந்ததா அல்லது அவர்களுடைய ஆட்சியிலே நடந்ததா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகுதான். அந்த வழக்கிலே ஃபைன்புங்ஸ் எல்லாம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உயர்நீதி மன்றத்திலே அரசாங்கம் கொடுத்த அப்பீலைத் தள்ளுபடி செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 90 ஏக்கர் கேட்டவருக்கு 900 ஏக்கர் என்று சொன்னால் எவ்வளவு சிக்கல் இருக்கும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். தீர்ப்புச் சரியா தப்பா என்று சொல்லவில்லை, அதை உணர்ந்துதான் சொல்கிறேன். சாதாரணமாக வனப்பகுதிகளிலே அடிக்கடி தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. கன்ட்ராக்டர்களுக்கு கன்ட்ராக்ட் விடப்படுகிறது. முழுப் பணமும் செலுத்தியதற்குப் பின்னாலேதான் மாங்களை வெட்டி அப்புறப்படுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சிசெய்ய வேண்டும். கோதையாறு பகுதியிலே ஒப்பந்தக்காரருக்கு விடப்பட்டு ஒப்பந்தக்காரர் தடிகளையெல்லாம் வெட்டிக் குவித்து வைத்திருந்தார். வாய்தாலை நீட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர் மனுகொடுத்து இலாகாவிலிருந்து அனுமதியையும் அவர் பெற்றிருக்கிறார். இடைக்காலத்திலே தீ விபத்து ஏற்பட்டு தடிகள் அத்தனையும் சேதம் அடைந்து அந்த ஒப்பந்தக்காரருக்குப் பெரு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால் ஃபைர் இன்ஷூரன்ஸ் கட்டாயமாகச் செய்து ஒப்பந்தப் பத்திரத்தோடு அதற்கான தொகையும் வசூல் செய்யப்பட வேண்டுமென்று செய்தால்தான் இப்படிப்பட்ட சேதங்களைத் தவிர்க்க முடியும், நஷ்டங்களை ஈடுசெய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கும் வழிவகை இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அனந்தபுரத்திலே தோவாளை தாலுகாவிலே 140 ஏக்கர் காட்டு நிலம் மூன்று நபர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சமீபத்திலே ஜில்லா கலெக்டர் 14 பிப்ரவரி 1970 தேதியன்று உத்திரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே மூன்று சர்வே நம்பர்கள் 2706, 2707, 2708. மொத்தப் பரப்பளவு 140 ஏக்கர், அனந்தபுரம் தோவாளை தாலுகா, ஐயம்பெருமான், பாரசிவம், ரங்கநாதன்

1970 மார்ச் 24] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஆகிய நபர்கள். 3 லட்சத்திற்கு மேலான தடிகள் அரசாங்கத் திற்குச் சொந்தமானவை. வனத் துறையிலேயிருந்து கொடுக்கக் கூடாது என்று ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். அந்த மூன்று நபர்களும் கலெக்டரோடு பல அரசியல் காரணத்தாலே சேர்ந்து நிலத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு வழிவகை செய்தார்கள். கலெக்டர் 15-ம் தேதி ஸ்தலம் மாறிப் போனார். போவதற்கு ஒரு நாளைக்கு முன்னதாக உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார். இம்மாதிரிக் காடுகளைத் தனியாருக்குக் கொடுத்தால் பெரும் இழப்பு அரசுக்கு ஏற்படும். அரசாங்கம் இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். முத்துக்குளியை என்ற பகுதி கோதையாறு அணைக்கட்டுப் பகுதியில் இருக்கிறது. அங்கே வன விலங்கு பாதுகாப்புப் பகுதி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தோம். அந்தக் கோதையாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிக்குப் போவதற்கு ரோடு போட்டு முடித்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதியை வன விலங்கு பாதுகாப்பு சென்டராக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே அரசாங்கத் தரப்பிலே ரப்பர் தோட்டம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. 1970 ஆடிட் ரிபோர்டிலே 27-வது பக்கத் திலே பல குறைகளையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவா விரும்புகிறேன். 4180 ஏக்கர் நிலத்திலே ரப்பர் போடவேண்டுமென்று திட்டமிடப் பட்டு 3892 ஏக்கரிலே 75.77 லட்சத்திலே திட்டத்தைத் தீட்டியிருந் தார்கள். இதற்குச் செலவு ஒரு ஏக்கருக்கு 1,600 முதல் 2,100 வரை இருக்கவேண்டுமென்று ஆரம்பத்தில் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்த இலாகாவிலிருந்து 2,400 ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்குச் செலவழித்து இருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தால் இப்படி ஏற்பட்டது என்பதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். அவர்கள் பல காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தணிக்கை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டவற்றையும் அவர்கள் சொல்கிற காரணங்களையும் பரிசீலிக்கவேண்டும். அவர்கள் களை எடுத்ததினாலும் குமரிக் கட்டிவேஷன் செய்ததாலும் அந்த அளவிற்கு ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், அது சரியல்ல, புனராலோசனை செய்யவேண்டும்.

லேட்டக்ஸ் தயாரிப்பதற்கு ஒரு பேக்டரி நிறுவவேண்டுமென்றும் அதற்காக வெளிநாட்டிலிருந்து இயந்திரங்களை வாங்கவேண்டு மென்றும் 1966-லே அக்டோபரிலே உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது 4.28 லட்சத்திற்கு அதற்கு மெஷினரில் 1968-ம் ஆண்டிலேயே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதன் காரண்டி 1969 மார்ச் திங்களில் முடிவடைகிறது. இதுகாறும் அது 'எரக்ட்' செய்யப்படவில்லை என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதற்காக எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10,510 ரூபாய் அரசாங்கத்தில் இருந்து செலவு செய்ய வேண்டிய நிலையையும் இருக்கிறது. இதுகாறும் செய்து முடிக்கப்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1970 மார்ச் 24]

படவில்லை. அதையும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு எந்த அதிகாரி காரணமாக இருக்கிறார் என்பதையும் பார்சீக் வேண்டும்.

“Two uninsured cases of machines shipped from London were received (April 1968) in a damaged condition. The extent of damages has not yet been assessed and consequently no claim could be preferred against the steamer agents.”

என்ற ஒரு குறிப்பு அதிலே இருக்கிறது. இந்த மாதிரிக் குறிப்பின்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? ஏன் இன்ஷூரன்ஸ் கூடச் செய்யப்படவில்லை? எந்த அதிகாரி இதற்கு உடந்தையாக இருந்தார்? இதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

சிமென்ட்டைப் பொறுத்த அளவிலும் இதிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய டிபார்ட்மெண்டில் சிமென்ட் ஸ்டாக் செய்யப்பட்டிருந்தும் ஒப்பந்தக்காரர் தன்னுடைய சிமென்ட்டையே உபயோகிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன? சப் ஸ்டான்டர்டு ஷக் என்று ஆய்வுரையில் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி முறைகேடுகள் நடப்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும்; வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இதிலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1,500 கன அடி மரங்களைக் காணவில்லை. 26,000 ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது நடந்தது கிரிப்பாறை டிவிஷனில். அரசாங்க ரப்பர் பிளாண்டேஷன் ஒழுங்காக நடக்கிறதா என்பதையும் கண்காணிக்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும்.

அரசாங்க ரப்பர் தோட்டத்தைப் பொறுத்தவரை பல குறைகள் தொழிலாளர் மத்தியில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தனியார் துறையில் ஒரு நபருக்கு 4 ரூபாய் 15 காசு சம்பளமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் நமது காருண்ய அரசாங்கம் ரூ. 3.37 பைசாதான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் கூட வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். 60 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த பிறகு லேபர் கமிஷன் பரிசீலனை செய்தார்கள். கன்சிலியேஷனுக்காக முத்தரப்பு மாநாடுகளைக் கூட்டி, என்ன என்னவோ செய்தார்கள். இப்போது பிரேக்டவுன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திடம் கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். இந்த மாதிரி முத்தரப்பு மாநாடுகளைக் கூட்டினால் மட்டும் போதாது. தனியார் துறை கொடுக்கும் சம்பளத்தை, இன்னும் இருக்கும் வாழ்க்கைப் புள்ளி அடிப்படையில் இருக்கும் சம்பளத்தைக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறது? இது ‘நீட் பேஸ்டு வேஜ்’ என்று கிளர்ச்சி செய்யும் காலமாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய நலத்தை அதிகமாகப் பேணுகிறோம் என்று பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கம் ஏன் இந்த

1970 மார்ச் 24]. [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மாதிரி நல்ல காரியங்களில் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி, அக்கறை செலுத்தி தொழிலாளர்கள் துயரைத் துடைக்க முன் வரக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை எது என்று சொன்னால் தெளிவாக இருக்கும். வேஜ் போர்டு சிபாரிசை இம்ப்ளிமென்ட் பண்ணினோம். மேற்கொண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதைப் பற்றிப் பரிசீலித்தோம். அரசாங்கத்தின் சார்பில் நடத்தப்படக்கூடிய தொழில்களில் அல்லது இதுபோன்ற தோட்டங்களில் நஷ்டம் வந்தாலும், இலாபம் இல்லாவிட்டாலும் அரசாங்க கஜானாவில் இருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களா அல்லது அங்கே இருக்கிற பணத்தை வைத்துக் கொண்டு இவர்களுக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றார்களா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எங்கள் கட்சியின் கொள்கையைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் வேண்டுமென்று கூறினார்கள். நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். தனியார் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 4.15 காசு என்று அரசாங்கமே நிர்ணயித்திருக்கிறது. அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற அதே கூலியை, அதே வேலை செய்கிற தொழிலாளிக்கு அரசாங்கத் துறையில் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்றுதான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதிலே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வந்து பேசினார்கள். தனியார் துறையில் இலாபத்தில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இப்போதுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். தனியார் துறையில் அதிகக் கூலி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதால் அதே போன்று இங்கும் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புகிறார்களா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அரசாங்க துறையிலே லாபத்திலே நடக்கிறதா அல்லது நஷ்டத்திலே நடக்கிறதா என்பதைக் கூற நான் இல்லை. ஒன்றை மட்டும் நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தமாதிரிக் காரியங்களிலே டபுள் ஸ்டாண்டர்டு இருக்கக் கூடாது என்பதை மட்டுந்தான் கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அரசாங்கத் தரப்பில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, அதிலே வரக்கூடிய வருவாயை வைத்துத்தான் சம்பளத்தைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்க மட்டத்திலே பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஹெட் ஆபீஸ் நாகர்கோயிலிலே இருக்கிறது. தோட்டங்கள் கிரிப்பாறையில் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலேயே ஆபீஸ் இருந்தால் ஜீப்புக் காசுச் செலவாவது எல்லாம் குறையும். அதோடு அதிகாரிகளும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஊதாரித்தனமாகச் செலவாவதை எல்லாம் பரிசீலித்துக் குறைக்க வேண்டும். தனியார் துறையில்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1970 மார்ச் 24]

இலாபமாக நடக்கிறது, அரசாங்கத் துறையில் இலாபமாக இல்லை என்றால் அது இந்த அரசாங்கத்தின் இயலாமையைத் தான் காட்டுகிறது என்று குறை கூறினால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

இந்த மாதிரிப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது வனத் துறையில் நாம் மேலும் கொஞ்சம் அக்கறை காட்ட வேண்டும். கோதையாறு பிராஜக்ட்டுக்காக அந்தப் பகுதியிலுள்ள வனத்தை வெட்டி அழித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் மழை குறைந்ததற்குக் காரணமே வனத்தை அழித்ததுதான். நீர் ஊற்றுக்கள் எல்லாம் நின்று விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். இந்த பிராஜக்ட்டு முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் மீண்டும் தேக்கு போன்ற மரங்களை வைத்து காடுகளை உருவாக்க திட்டமிட வேண்டும். தனியாருக்கு, தங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு, தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஃபாரஸ்ட் நிலத்தைக் கொடுப்பது சரியல்ல.

ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் ரப்பர் பயிரிட வசதியான நிலங்கள் அங்கு இருக்கின்றன. சிந்தடிச் ரப்பர் லாபகரமாக இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். ஐம்பதாயிரம் ஏக்கரில் இந்த ரப்பரைப் பயிரிட வேண்டுமா என்றெல்லாம் சொல்லக்கூடும். அந்தப் பகுதி மக்களின் இன்றியமையாத பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கும் வகையில் ரப்பர் தொழிற்சாலையை உருவாக்குவதற்கு 50,000 ஏக்கர் நிலத்தில் ரப்பர் பயிரிட்டால் சிறப்பாக இருக்கும். அந்தப் பகுதி மக்கள் சார்பில் இந்தமாதிரி ஆக்கபூர்வமான திட்டத்தில் அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது சுமார் 4,000 ஏக்கரில்தான் ரப்பர் பயிரிடப் படுகிறது. இந்த மாதிரியான காரியங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலிக்க வேண்டும். சின்கோனா இப்போது லாபத்தில் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது, முன்பு நஷ்டத்தில் இருந்தது. இது ஒரு நல்ல காரியம் என்று கூறி இந்த அளவில் என்னுடைய சொற்பொழிவை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா, காட்டுவளம் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் தங்கள் மேலான கருத்துக்களையும், யோசனைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேசியவர்களில் பெரும்பாலோர் நம்முடைய மாநிலத்தில் காட்டுவளப் பகுதி குறைவாக இருக்கிறது என்றும் அதைப் பெருக்கினால்தான் நல்ல முறையில் மழை பெய்யும் என்றும் கூறினார்கள். அதே சமயத்தில் காட்டு இலாகாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஏழைகளுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காட்டு வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இந்த நிலையில் காட்டு நிலப் பகுதியைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பரிந்து பேசியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அது பொருத்தமான கருத்

1970 மார்ச் 24]

[திரு. ஓ. பி. ராமன்]

தாக இருக்காது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி டில்லியில் நடந்த அகில இந்திய மாநாட்டில் பேசும் போது கூட, நாடு செழிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றால், காட்டுப் பகுதி, மலைப் பகுதி பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கும் காட்டுப் பகுதிகளை வன இலாகா பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். அவ்வாறு பாதுகாக்கப்படுவதன் மூலம் என்ன நன்மைகள் என்பதைப் பற்றிச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. மழை பெய்ய வேண்டுமென்றால் செழுமைபான காடுகள் இருந்தால்தான் பெய்யும் என்கிறார்கள். காட்டு வளத்தைப் பாதுகாத்தால்தான் நீர்நிலைகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதையும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இரண்டாவதாக, அரிப்பு ஏற்படுவதை ஓரளவிற்கு தடுத்தால் தான் நீர் நிலையங்களில் தண்ணீர் வரும். அதனால் தூர்ந்து போகும் ஒரு சூழ்நிலை வராது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். காட்டு இலாகாவிற்குச் சொந்தான லைசன்ஸ் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் நல்ல அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு இந்த அரசு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

வருவாயைப் பெரும் இலாகா என்று இந்த இலாகாவை குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒப்புக்கொள்கிறேன். அப்படி வருமானத்தையே நினைத்துக்கொண்டு போனால் காட்டையே அழிக்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். தவிர்க்கமுடியாத சூழ்நிலையில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக, இல்லாத பொருள்கள் சிலவற்றை உற்பத்தி செய்ய, அன்னியச் செலாவணியை மிச்சப்படுத்தும் வகையில் சில தொழிற்சாலைகளை அமைக்க அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு சற்று சலுகை கொடுக்க அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. அதை நான் எடுத்துவிட்டதாக கருத வேண்டாம். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே சேஷசாயி, டான் இந்தியா இவற்றுடன் நடந்த ஒப்பந்தமாகும். அப்படி வரும்போது அவர்களுக்கு ரா மெட் டிரியல்ஸ்க்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. முப்பது லட்சத்துக்கு மேல் முடக்குகிறார்கள். பல்ப் இன்டஸ்ட்ரி இருக்கிறது. ஆராய்ச்சி செய்து ஆண்டுக்கு இவ்வளவு ரா மெட் டிரியல்ஸ் கொடுக்கமுடியும் என்று ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இது இப்போது புதிததாக வந்த ஒப்பந்தமல்ல. குறைவான விலையில் இப்படிப்பட்ட கம்பனிகளுக்கு சலுகைகள் காட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். 11-4-1962-ல் இருந்து 11-4-1968 வரை சேஷசாயி பிரதர்ஸ்சோடு செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தமாகும். நாங்கள் வந்ததற்குப் பின்னால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மார்க்கட் ரென்ட் என்று சொல்கிற அளவில் விலைகளை மாற்றிக்கொள்ளும் முறையை அமைத்திருக்கிறோம். சேஷசாயி பிரதர்ஸ்க்கு டன் 6.90 என்றளவிற்குக் கொடுக்கிறோம், கன்செஷன் ரேட்டில். இதைச் சற்று அதிகப்படுத்த

[திரு. ஓ. பி. ராமன்]

[1970 மார்ச் 24]

வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். பேச்சுவார்த்தை நடக்கிறது. பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் ஒப்பந்தத்திற்கு வருகிறோம். அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள். ப்னாகம், வாட்டில் மூலம் பல்ப் இன்ட்ஸ்டிரி நடத்துகிறார்கள். அது ரயான் செய்யப் பயன்படுகிறது. அதற்கும் சில சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றன. இன்றைய நிலவரத்தில் விலையை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் எடுத்து வரப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் விலையைச் சற்று உயர்த்தியிருக்கிறோம்.

வர்ஷ நாடு பகுதியைப் பற்றிக்குறிப்பிட்டார்கள். அங்கு பட்டா போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அங்கு 90,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. அதில் 18,342 ஏக்கர் இப்போது ஆக்கிரமிப்பில் இருக்கிறது. தனுஷ்கோடி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏழைகளாக இருந்தால் பரவாயில்லை. 20, 30, 40 ஏக்கர்கள் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சிலர் ஏழைகளாகவும் இருக்கிறார்கள், நிரந்தரமாக பத்து பதினைந்து ஆண்டுகள் குடியிருந்து விவசாயம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த அளவில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்பதைப் பற்றி இந்த அரசு ஆலோசனை செய்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துவிடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருகிறோம். பட்டா போட்டு அசைன்மென்ட் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகளுக்கு லாங் லீஸுக்கு கொடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்காக கலெக்டர் தலைமையில் ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். வெளியேற்ற வேண்டியவர்களை வெளியேற்றி சாதாரண விவசாயிகளுக்கு 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர்கள், 5 ஏக்கர்கள் என்று குத்தகைக்கு விடும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. பணக்காரர்களுக்கு கொடுத்துவிடுவோம் என்று நினைக்கத் தேவை இல்லை.

சேலம் பகுதியில் பக்கநாடு, வனவாசி பற்றி சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசினார்கள். பக்கநாட்டில் 1,036 ஏக்கரும், வனவாசியில் 5,556 ஏக்கரும் லாங் லீஸுக்கு விட தனியாக கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. பவானிசாகரிலும் சப்மர்ஜிபின் ஏரியாவில் 650 பேர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் என்ற முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காட்டு இலாகா நிலங்களை குத்தகைக்கு விடுவதன்மூலம் விவசாயப் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது.

பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் முந்திரி சாகுபடி செய்கிறோம். அதன் மூலம் ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கரில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

யூக்கலிப்ட்டஸ் மரங்களை பரவலாக வளர்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். நீலகிரி மாவட்டத்தில் இதன் மூலம் நீலகிரி தைலம்

1970 மார்ச் 24]

[திரு. ஓ. பி. ராமன்]

செய்கிறார்கள். ஜெரேனியம் ஆயில் தயார் செய்கிறார்கள். அதன் மூலம் நாம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருவாய் பெற்று வருகிறோம்.

அடுத்து, சிங்கோலா பற்றியும் சொல்லப்பட்டது. அதன் மூலமாக, சிங்கோலா ப்ளான்டேஷன் மூலம் கிட்டத்தட்ட ரூ. 56,70,000 வருமானம் பெற்றிருக்கிறோம். க்வினைன் சல்பேட், க்வினைன் க்ளோரைட் மாத்திரைகளை செய்கிறோம். இதை பலயிடங்களில் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட 5,000 ஏக்கர்களில் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதை விஸ்தரிக்கும் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

ரப்பர் ப்ளான்டேஷன் பற்றிப் பேசும்போது திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள், இரண்டுவிதமாக பாரபட்சமாக நடந்து கொள்கிறது இந்த காரூண்ய சர்க்கார் என்று. இந்த ரப்பர் ப்ளான்டேஷன் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1961-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதொரு திட்டமாகும். அந்த நேரத்தில் அங்கு கொடுக்கப்பட்ட சம்பளங்கள் பற்றி அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும் என நினைக்கிறேன். நானும் சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி அப்போதிருந்ததை விட இப்போது கணிசமான அளவிற்கு சம்பளம் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. சென்ற மூன்றாண்டு கணக்குகளைப் பார்த்தால் தெரியும். தனியார் தோட்டங்களில் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்களே, அந்தளவிற்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட நாம் 1½ கோடி ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறோம். இன்னும் அதிகப்படியான ஏக்கர்களில் ரப்பர் பயிரிடப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒரு ஆயிரம் ஏக்கரில் பயிடுவதன்மூலம் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் விதத்தில் இலங்கையிலிருந்து வருகிறவர்களை இத்தொழிலில் அமர்த்துகிற திட்டம் ஒன்று இருக்கத்தான் செய்கிறது. ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, பல்வேறு பிரச்சினைகளை இந்த அரசு வந்தபிறகு நல்ல முறையில் தீர்த்திருக்கிறது. இப்போது லீவ் வேஜஸ் என்று லீவ் எடுத்தால் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று எடுக்கப்பட்ட முடிவு சமீபத்தில் செய்த முடிவுதான். மழைக் காலத்தில் குடை கொடுக்கவேண்டும் என்று செய்தது சமீபத்தில் செய்த முடிவுதான். இரண்டு கம்பளி கொடுக்க வேண்டுமென்று செய்திருப்பதும் சமீபத்தில் செய்த முடிவுதான்.

ரப்பர் ப்ளான்டேஷன், டீ ப்ளான்டேஷன் இவற்றை தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் கூட சுற்றுமுற்றும்பார்த்தேன், எந்த மாநிலத்திலாவது இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று. கேரளத்தில் கூட அப்படிச் சிதையாது. வெஸ்ட் பெங்காலிலும் சிதையாது.

இப்போது சில ஐயப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட காபி, டீ ப்ளான்டேஷன்ஸ், கார்டம்ம் ப்ளான்டேஷன் போன்ற

[திரு. ஓ. பி. ராமன்]

[1970 மார்ச் 24]

வற்றிற்கு மத்திய அரசின் மூலம் தனியாக ஒரு போர்ட் அமைக்கப் பட்டு அவர்கள் ஆலோசனையின்பேரில் சில சலுகைகள் அளிப்பது, கடன் வசதிகள் அளிப்பது போன்றவைகளைச் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கி அன்னியச் செலாவணியைப் பெருக்கும் விதத்தில் அவை உள்ளன. இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நாம் இந்த இலாகாவின் மூலம் வருவாய் பெற்றிருக்கிறோம். இந்த சிங்கோனாவிற்கு வெளிநாடுகளில் நல்ல மார்கட் இருப்பதால் அதை விஸ்தரிக்கும் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இந்த சரணுலயங்களைப் பற்றி சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது 5 சரணுலயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு கிட்டத்தட்ட ஆண்டு ஒன்றுக்கு லட்ச ரூபாய் பராமரிப்புச் செலவு செய்தாலும் இன்றைக்கு இருக்கிற முதமலை சரணுலயம் மூலமாக நல்ல வருவாய் கிடைக்கிறது. அங்கே ரெஸ்ட் ஹவுஸ் ஒன்று கட்டப்பட்டு திறக்காமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதை நாங்கள் ஓரளவிற்கு ஒப்புக்கொள்கிறோம்.

இந்த மிருகங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதும் காடுகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதும் ஒன்று தான். அந்த அளவிலே இன்றைக்கு இருக்கிற அரசு காடுகளை நல்ல பக்குவமாக கண்ணேட்டம் செலுத்தி காடுகள் மேலும் மேலும் ஏற்படுவதற்கு ஆவன செய்து வருகிறது.

இன்றைக்குக் கூப்புகள் வெட்டி பல கோடி ரூபாய்கள் சம்பாதிக்கிறோம். இப்போது கூட சந்தன மரம் வெட்டி ஆண்டு ஒன்றிற்கு ரூ. 1 கோடி பெறுகிறோம். ஒரு இடத்தில் முதிர்ந்த மரங்கள் 40 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, அல்லது 20 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வெட்ட வேண்டுமென்று சில கணக்குகள் இருக்கின்றன. அந்தந்த பகுதிகளில் இருக்கிற வளர்ச்சியடைந்த மரங்கள், வயது முதிர்ந்த மரங்கள் இந்த ஆண்டு எவ்வளவு வெட்ட வேண்டுமென்று கணக்கு பார்த்து வெட்டி ஏலத்திற்கு விடுவார்கள். எந்த அளவிற்கு வெட்டுகிறோமோ அந்த அளவிற்கு புதிய மரங்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று நாம் பார்க்கிறோம். காட்டு வளம் அழிக்கப் படாமல் இருந்தால்தான் அது நல்ல பலனைக் கொடுக்கும் என்பதை கணக்கில்கொண்டு காரியமாற்றி வருகிறோம். ஆகவே வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 21-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்த திருவாளர்கள் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, என். எஸ். வி. சித்தன், வி. கே. கோதண்டராமன் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

1970 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;
“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 21-சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ்
ரூ. 55,59,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட
வேண்டும் ”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறை
வேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 35-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த
திருந்த திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடைய வெட்டுத்
தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்
கொள்ளப்பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா ஆகியோர்
இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத்
தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாக கருதப்
பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ;
“ நிதிக் கோரிக்கை எண். 35-காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்
கீழ் ரூ. 1,98,21,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்
படவேண்டும் ”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறை
வேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண். 44-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த
திருந்த திரு. இல. பலராமன், திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகியோர்
களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன்
திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்
ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத்
தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்
பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;
“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 44-காட்டு வள மூலதனச் செலவு என்ற
தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,43,59,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு
வழங்கப்பட வேண்டும் ”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறை
வேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை நிகழ்ச்சிகள் இன்று
இந்த அளவில் முடிவுற்று நாளை காலை 9 மணிக்கு பேரவை
மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.